

[PORĘCZNY *ai*

o *prawdopodobnie jasne (tak w poręczyć).*

sg m A poręczny. ◇ n N poręczn(e). ◇ G poręczn(e)go.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. w innym znaczeniu.

1. Dogodny, sprzyjający: Wyiecháli z portu ná głębokie Morze/ gdzie mieli wiátr ták poręczny/ iż w krotkim czáście w wielkiej krotochwili ípolnie żywąc/ onę [...] drogę [...] przeiecháli *HistFort* O4v.

2. Prawdopodobnie: Pospolity, zwykły:

Wyrażenie: »poręczne bydło« [szyk zmienny]: Bywa na każdy jarmark koni dosyc i bydła poręcznego, biorą targowego od konia po gr 1, od wołu i od jałowice per den. 9, od owce, od kozy per den. 3 *LustrMaz* I 121; A bobus mediocribus seu vitulis albo poręczne bydło per [...] gr 3 *LustrSand* 90.

Synonimy: 1. przyjazny, przyjaźliwy, sprzyjaźliwy, upewniony; 2. poprosty.

MN